

Vladimír Erban (nar. 1952)

Jeho otec byl zatčen při studentských demonstracích v roce 1939 a deportován do koncentračního tábora. Po válce se stal vysokým funkcionářem v organizaci politických vězňů, což obnášelo členství v komunistické straně. V 50. letech byl sesazen a zaměstnán jako dělník a montér, později pracoval v knižním velkoobchodě. Matka byla sekretářkou v technickém nakladatelství.

Pan Erban prožil klidné a šťastné dětství v pražských Vršovicích a u svých prarodičů v Holoubkově. Již v mládí také poznal svou budoucí vysokoškolskou profesorku Evu Kouteckou, která ho značně ovlivnila a celý pozdější život mu pomáhala. Vystudoval Akademické gymnázium ve Štěpánské ulici a po maturitě se přihlásil na Karlovu univerzitu, na obor mikrobiologie. Během studia na vysoké škole poznal mimo jiné i svou budoucí ženu. Po ukončení vysoké školy pracoval jako aspirant na Mikrobiologickém ústavu. Zde dostal ale po čtyřech letech výpověď, ale byl přijat na Výzkumný ústav mlékárenský, na kterém byl zaměstnaný až do sametové revoluce. Krátce po revoluci znovu změnil práci a až do penze pak působil na ústavu potravinářském. Během svého života poznal mnoho cizích zemí, včetně Izraele jehož návštěva ho velmi ovlivnila.

Během rozhovoru s ním jsme si uvědomili, jak bohatý život prožil a jak sympatickou a otevřenou povahu má. Myslíme si, že jeho příběh je rozhodně v mnohém inspirující.